

[Udenrigsministeren]

I overensstemmelse hermed finder jeg det ikke aktuelt at tage et selvstændigt dansk initiativ til løsning af Eritreakonflikten.

Spm. nr. S 485

Til statsministeren (19/4 91) af:

Steenholdt (V):

»Vil statsministeren oplyse, hvorvidt den nuværende regering i Danmark har samme opfattelse som fhv. statsminister Anker Jørgensen, som for nogle år siden som statsminister i en socialdemokratisk regering udtalte, at »der ikke er noget at raffe om« med hensyn til ejendomsretten til Grønlands undergrund, såfremt rigsheden mellem Grønland og Danmark skal bevares?«

Begrundelse

I forbindelse med det nylig afholdte valg til Grønlands Landsting og valg af ny landsstyreformand har spørgsmålet om ejendomsretten til Grønlands undergrund igen været aktuelt. Der er på baggrund af den alvorlige økonomiske situation i Grønland stor sandsynlighed for, at spørgsmålet igen vil dukke op i forskellige politiske situationer.

Jeg finder det derfor ønskeligt, at den grønlandske befolkning bliver orienteret om såvel juridiske som politiske konsekvenser, såfremt der på ny stilles krav fra Grønlands side om ejendomsretten til Grønlands undergrund.

Svar (25/4 91):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Den nuværende råstofordning, der blev indført ved hjemmestyrets indførelse i 1979, har efter min mening fungeret udmærket i de tolv år, der siden er gået. I årenes løb er der naturligvis gennemført visse justeringer og tilpasninger af råstofordningen, men hovedprincippet er fastholdt, og samarbejdet mellem danske og grønlandske politikere i fællesrådet har været positivt og nyttigt. Efter min opfattelse er der i fællesrådet opnået løsninger på en række spørgsmål, som man både fra grønlandsk og fra dansk side kan være tilfredse med.

Den seneste mere principielle ændring af loven om mineralske råstoffer i Grønland i 1988 byggede på en aftale mellem landsstyret og energiministeren, hvor hovedformålet var at re-

videre fordelingsreglerne mellem Danmark og Grønland for indtægter fra råstofvirksomhed. I aftalen indgik også, at hver af parterne efter 1. januar 1995 kan kræve, at der optages drøftelser om en justering af ordningen.

Jeg mener, det er en fornuftig aftale, som alle gik ind for. Aftalen har også været lagt til grund ved udformningen af det forslag til ny råstoflov for Grønland, som med Grønlands Landstings tilslutning fremsættes i Folketinget i nærmeste fremtid. Det vil derfor være rigtigst at vente til 1995, inden vi tager spørgsmålet om råstofordningen op igen.

I øvrigt er jeg naturligvis altid villig til at drøfte spørgsmål med det grønlandske landstyre, når man ønsker det.

Supplerende svar på skriftligt besvarede spørgsmål:**Ad spm. nr. S 221**

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Kirsten Madsen (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 3114, var sålydende:

Til justitsministeren (20/2 91) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange voldgiftssager retspræsident Frank Poulsen modtog i 1990?«

Supplerende svar (23/4 91):

Justitsministeren (Engell):

Præsidenten for Sø- og Handelsretten har ikke ønsket at oplyse, hvor mange voldgiftssager han personlig har modtaget til behandling.

Jeg kan oplyse, at præsidenten har indtaget samme standpunkt i forbindelse med den undersøgelse af dommeres bibeskæftigelse, som Rigsrevisionen har foretaget og afgivet beretning om til statsrevisorerne i december 1990 (RB 702/90).

Ad spm. nr. S 222

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Kirsten Madsen (FP) stillet spørgsmål.